

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 90.

Tolvte Session.

27de Møde.

Tirsdagen den 6te Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Winther (fortsat): Det er jo aabenbart, at disse Skorstene ikke have kunnet blive til uden ved Forsømmelse af de Mænd, der paa det Offentliges Vegne skulle eftersee, hvorledes Bygningerne opføres paa Landet; men er dette Tilfældet, er det Offentlige Medstyldig gennem sine Bestillingsmænd i, at saadanne Skorstene ere tilstede, og maaskee de halve af dem, der have bygget dem, ikke mere ere til, men deres Efterkommere, forekommer det mig at være for haarbt at straffe Efterkommerne for Fædrenes og Dyrighedens Gjerninger i saa betydelig Grad, som det her kan blive Tilfældet. Derfor forekommer det mig rigtigst, at man opfatte Affsaffelsen af de omhandlede Skorstene, indtil Stedet i det Hele taget trængte til at ombygges. Det er mig bekendt, at der for ikke lang Tid siden har paa flere Steder i Sjælland, efterat man har faaet ansat nye Branddirecteurer, viist sig stor Iver for at faae nedbrudt enhver Skorsteen, som hviler paa et Bjelkelag, men at dette vakte en saadan Bevægelse i forskjellige Egne, at man pludselig holdt inde med sine strenge Fordringer. Jeg veed ikke, om det er skeet efter Ministeriets Ordre, at man er gaaet saa strengt tilværks, eller om man er bleven skjolnet i sin Iver ved en ministeriel Advarsel; men jeg veed, at det er fordret, at man øieblikkelig skulde nedrive alle slige Skorstene, og at man efter no-

gen Tids Forløb har ladet dem staae, som de stode i Forveien. Det kunde være ønskeligt, at faae at vide, om Ministeriet har indskjæppet Tilsynet i denne Henseende, og om det navnlig har været Ministeriets Mening at ville gaae saa voldsomt frem, som nogle, idetmindste 2, Branddirecteurer have villet gjøre i Districter i Sjælland.

Kjær: Jeg skulde ikke have taget Ordet, hvis det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scherfig) ikke atter og atter havde fastholdt sit Forslag under Nr. 25 saa kraftigt, at der maaskee kunde være Udsigt til, at det kunde blive vedtaget. Skulde det blive Tilfældet, vilde jeg ansee dette for at være af en saadan Natur, at jeg da endogsaa kunde være istand til at stemme mod hele Loven. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem har seet paa Opførelsen af Døne paa Landet vel meget med kjøbenhavnske Øine. — Hans Forslag vil blive saa upraktisk at gennemføre i Landbosforhold som muligt, det holder jeg mig overbevist om, og det undrer mig, at det ærede Medlem, siden han fra forskjellige Sider og af Folk fra Landet er imødegaaet, vil vedblive at fastholde sit Forslag saa bestemt. Det ærede Medlem har tillige sagt, at 5 Tilfælde af 6 troer jeg, eller maaskee en Sjettedeel — hvor- dan han udtrykte sig, — af Aldebrandene fremkomme fra Bagerovne. Efter det Kjendskab, jeg har til Aldebrande, tør jeg sige, at ikke 1 af hvert 100 Aldebrande er kommet fra Bagerovne, saa jeg troer, at det bliver for meget, naar den ærede Rigsdagsmand holder sin Paa- stand fast. Smidlertid synes det ærede Med-